

20

КОЛЕДНИ ПРИКАЗКИ
ЗА МАЛКИ И
ГОЛЕМИ ЧИТАТЕЛИ

Приказки подаръци 2

СН®
СОФТПРЕС

Съдържание

<i>Коледата, която за малко да не се случи</i>	3
Александър Станков	
<i>С Мечо на Коледа</i>	11
Ангелина Жекова	
<i>И щъркелите празнуват Коледа</i>	22
Биляна Бонева	
<i>Коледните сладки на леля</i>	28
Виктория Бешлийска	
<i>Малката Нова Година</i>	40
Виктория Иванова	
<i>Дядо Коледа в пещерата</i>	54
Диана Петрова	
<i>Вълшебното ластиче</i>	60
Димитър Риков	
<i>Урок за папагалчета</i>	89
Калоян Явашев	
<i>Необичайната Коледа на големия лош вълк</i>	97
Кристина Димитрова	
<i>Коледният сън на Мими</i>	106
Лилия Старева	
<i>Коледното пънче</i>	122
Любомир Николов	

<i>Необикновенният гарван.....</i>	<i>128</i>
Мария Богомила	
<i>Тайните помощници на Дядо Коледа</i>	<i>135</i>
Милен Атанасов	
<i>Розовата бяла мечка</i>	<i>140</i>
Милослава Абаджиева	
<i>Коледа без правила</i>	<i>148</i>
Невена Басарова	
<i>Врабчето Цвичко и коледните лампички</i>	<i>158</i>
Неда Малчева	
<i>Рижа приказка</i>	<i>163</i>
Нели Маргаритова	
<i>Коледното парти на порчето Рори</i>	<i>184</i>
Радостина А. Ангелова	
<i>Зайчето, което празнувало две Коледи</i>	<i>200</i>
Христо Раянов	
<i>Коледата на катеричката</i>	<i>205</i>
Христина Спасова	
<i>Книжното семейство на Софтпрес.....</i>	<i>212</i>

Колегата, която за малко да не се случи

Александър Станков

Коледа е чудесен празник. Но има един проблем – не всички могат да ѝ се насладят. Ще попитате: „Ама кой не може?“, и сами ще се изненадате колко очевиден е отговорът на този въпрос.

Листата на дърветата. Те никога не виждат Коледа, защото падат още през есента. И макар хората да смятат, че това е съвсем естествено, листата далеч не са съгласни. Ето защо веднъж преди много, много години листата на дърветата взели важно решение, което уж трябвало да поправи тази несправедливост.

Събрали се те и обсъдили какво могат да направят, за да видят Коледа. Всякакви идеи им хрумнали, но една се

открила до такава степен, че листата моментално я одобрили – решили през онази зима да не падат от дърветата. Есента щяла да дойде и да си замине, но листата нито щели да пожълтеят, нито да се отделят от клоните си. Щели да останат зелени и свежи, за да посрещнат Коледа в пълния си блясък.

Бързо се разнесла из гората новината за това решение. Не щеш ли, за него разбрал и снегът. В това време той подготвял снежинките и планирал да завали няколко дни преди Коледа, така че за празника всичко да бъде покрито с пухкав сняг. Точно си търсел подходящ облак, който да го пренесе над градовете, когато чул по горското радио какво са замислили листата.

Той толкова се ядосал, че част от снежинките му се стопили, а цялото му лице почервняло. Закрачил нервно из стаята си и си мърморел какъв сняг щял да бъде, ако вали върху зелени листа. Възмущавал се, че никога досега не само листата, ами който и да било не си е позволявал подобни своеволия и промени в природния календар. Колкото и да обикалял, не успял да измисли повече от един изход от ситуацията...

След неясно колко време, но със сигурност съвсем скоро след като научил за плановете на листата, снегът обявил, че тази година няма да завали, ако листата на дърветата не паднат. Нито студ, нито сняг щяло да има в природата, докато дърветата са зелени все едно е лято.

Това донесло повсеместно объркване. Прелетните птици се разколебали дали да отлетят на юг, щом зимата няма да дойде. Така или иначе разстоянието, което всяка година преминавали, било изключително дълго и уморително; птиците и особено щъркелите нямали нищо против да си го спестят, стига да могат. Мечките се отказали от зимния

си сън, понеже нямало как да заспят в зимен сън, ако няма зима. Пък те за есенен или летен сън не били и чували.

Проблемите далеч не свършили дотук. Ако дърветата били зелени, сняг нямало, а времето било топло, каква Коледа щяло да бъде това? И изобщо... Възможна ли била Коледа?

И хората мислели по този въпрос, и животните на техните си езици, и растенията със своите си знаци, но никой не можел да каже със сигурност. Несъмнено никой не помнел подобна Коледа, но това само по себе си още не значело, че празник няма да има. От друга страна, как например шейната на Дядо Коледа щяла да се пързала по снега, щом сняг няма? И кой би поискал да пие топъл шоколад на Коледа, ако не е студено?

Въпросите били много, а отговори нямало.

Не станало ясно кой го е написал, нито кой го е изпратил, но не след дълго в Лапландия се получило писмо за Дядо Коледа. Писмото било в красив син плик с нарисувани гирлянди по ръбовете. Отгоре на плика с големи червени букви пишело:

ЗА ДЯДО КОЛЕДА. ДА СЕ ПРОЧЕТЕ СПЕШНО!!!

Вътре било написано с непознато на никого в Лапландия мастило и чудноват почерк. Както станало ясно, не било подписано, но съдържало не желани за подаръци, а въпрос – дали ще има Коледа тази година.

Авторът на писмото описвал решенията на листата на дърветата и снега и подробно разказвал за произтеклите притеснения дали Коледата би била възможна. Личало си, че който е написал писмото, бил искрено загрижен за празника. То завършвало с молба Дядо Коледа да вземе мерки.

Четейки за случващото се отвъд пределите на Лапландия, Дядо Коледа едва не се задавил с шоколадов сладкиш. Никога не му се било случвало подобно нещо. Било редно да отговори на писмото и да успокои подателя му, но белобрадият старец сам не бил сигурен дали Коледата е възможна при тези условия.

На първо време и той се зачудил дали шейната ще може да се движи, ако няма сняг. Затова изял набързо и последното парче от шоколадовия сладкиш и отишъл при главното джудже механик.

То работело в дървена къщичка съвсем близо до фабриката на Дядо Коледа. Къщичката била толкова голяма, колкото вътре да се поберат шейната, необходимите инструменти за поддръжката ѝ, легло за джуджето и самото джудже. А, и малка масичка с едно столче, на което джуджето да се храни. То имало всичко на всичко две задачи: да се грижи шейната да бъде в абсолютна изправност и да угажда на Дядо Коледа, когато той поискал, да речем, повече възглавнички в шейната, за да му е по-удобно.

Вън от съмнение било, че главното джудже механик било най-запознато с възможностите на шейната и елените. Затова мнението му било неоспоримо. Когато обаче Дядо Коледа го попитал дали шейната може да се движи и без да има сняг, джуджето отвърнало, че не се е срещало с подобен случай. Въпреки това предположило, че за елените би било далеч по-трудно да теглят шейната без сняг. А да се пригоди шейната към друга настилка, трева например, било немислимо.

Разбрал белобрадият старец, че без сняг празникът би бил практически невъзможен. Прибрал се угрижен в своята къща, преоблякъл се в обикновени, човешки дрехи и напуснал Лапландия.

Смятал да говори лично с листата на дърветата и да ги убеди да се откажат от намерението си да не падат тази година. В името на празника. Но за да успеел да ги убеди, той трябвало първо да разбере защо изначално са решили подобно нещо. Дядо Коледа винаги се стараел да влиза в положението на другите.

Изслушал внимателно листата, които му обяснили съвсем подробно и напълно искрено какво ги е довело до тази крайна мярка. Те не искали да съсипят празника, а тъкмо напротив – просто желаели и те да го изживеят.

Доста време прекарал Дядо Коледа с листата на дърветата. Заедно опитвали да намерят компромис, но колкото и да го мислели, все не можели да измислят какво да сторят. Дядо Коледа потривал чело, поглаждал дългата си бяла брада, но единственото, което му хрумнало, било да се прибере в Лапландия и да се консултира с друго от своите джуджета. Затова той обещал на дърветата, че скоро ще се върне при тях с предложение как да решат проблема, и потеглил обратно към къщи.

Джуджето, което Дядо Коледа имал намерение да потърси за помощ, далеч не било случайно. То имало собствен кабинет с гигантски библиотеки, пълни със стари, дебели книги. Разполагало и със стълба, така че спокойно да стига до най-високите рафтове. В центъра на кабинета се мъдрело масивно дървено бюро с лампа за четене, защото джуджето често четяло нощем. Пред бюрото имало две кресла, за да се чувстват удобно посетителите. А на вратата на кабинета висяла табелка, където с красиви букви пишело: „Най-вещото джудже по дървесни искания и други природни въпроси“.

Щом Дядо Коледа почукал на вратата и влязъл, джуджето мигом захвърлило всякаква друга работа, за да обърне